

Jordskyld, Arvefæsteafgifter eller Fabrikdrift. I den Staten derefter paa-hvilende personlige Kommuneskat afkortes de Fordele, vedkommende Kommune gennem Deputater, Legater eller lignende Bidrag fremdeles oppebærer af Statens Ejendomme.

- c. Kirker, der eje sig selv, for saa vidt angaar Kirkebygningerne med Grund og Kirkegaarden.
- d. Nationalbanken i det Omfang, dens Oktroj hjemler.
- e. Kreditforeninger og Kreditkasser, for saa vidt de ikke udbetale Udbytte til Stiftere, Garanter eller Aktionærer.

Den stedlige Kommunalbestyrelse kan for et Aar ad Gangen tilstaa Selskaber, Foreninger eller Stiftelser med velgørende eller lignende Formaal Frihed for at svare personlig Kommuneskat.

B. Kommunal Ejendomsskyld.

I. I København, Købstæderne og Handelspladserne.

§ 21.

For Københavns, Købstædernes og Handelspladsernes Vedkommende har det sit Forblivende ved de i Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 § 21 givne Bestemmelser om Opkrævning af samlet Ejendomsskyld til Staten og Kommunen.

II. I Landkommunerne.

§ 22.

De sognekommunale og amtskommunale Ejendomsskatter udredes fra 1. April 1910 i fem Aar med tre Femtedele efter Hartkorn og to Femtedele efter Værdi, fra 1. April 1915 i fem Aar med to Femtedele efter Hartkorn og tre Femtedele efter Værdi, fra 1. April 1920 i fem Aar med en Femtedel efter Hartkorn og fire Femtedele efter Værdi og derefter udelukkende efter Værdi. Skatten ansættes i Forhold til fulde Hundrede Kroners opført Værdi.

For udtørrede Ferskvandsarealer, der hidtil have været skattefri, kan Indenrigsministeren, naar Forholdene tale derfor, indrømme den Lempelse, at Ejendoms-skylden indtil 1. Juli 1914 kun svares med en Fjerdedel, i de næstfølgende 10 Aar med Halvdelen, og i de derefter følgende 5 Aar med tre Fjerdedele, saaledes at det fulde Beløb først udredes fra 1. Juli 1929.

I de Sognekommuner, hvor Sogneraadet har benyttet den ved Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 § 22, sidste Stykke, givne Hjemmel til at opkræve en Grundskat af de tidligere bygningsafgiftspligtige Ejendomme, kan Opkrævningen af denne Skat i Overensstemmelse med den nævnte Lovbestemmelse fremdeles finde Sted, for saa vidt og saa længe den kommunale Ejendomsskyld og Ejendomsskylden til Staten tilsammen for de enkelte Ejendomme udgøre et mindre Beløb end det, Bygningsafgiften udgjorde den 1. Juli 1904.

§ 23.

Den Værdi, som i Henhold til Lov om Ejendomsskyld § 11 bliver opført for de faste Ejendomme som Grundlag for Paaligning af Ejendomsskyld til Staten, skal ogsaa